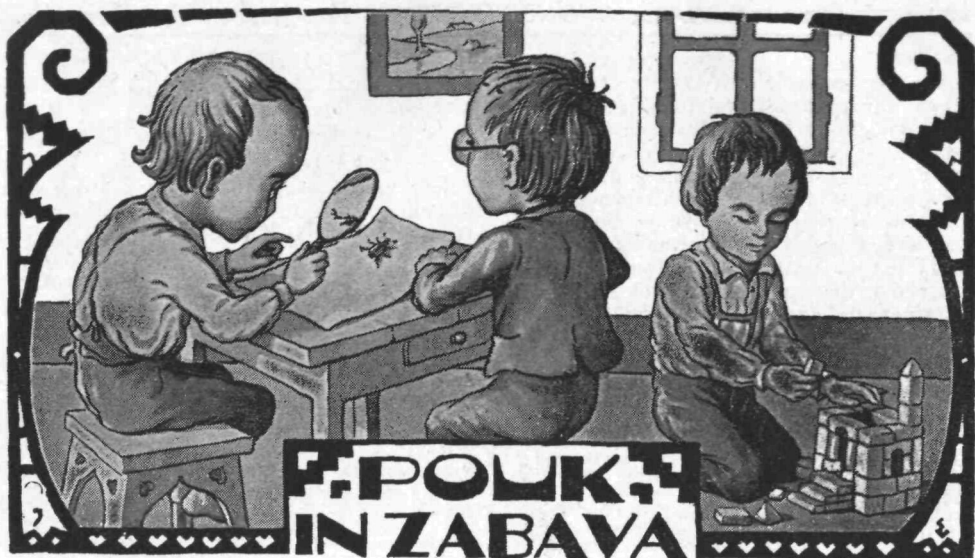
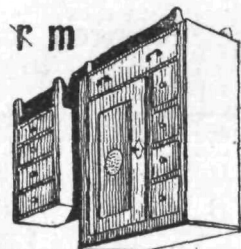
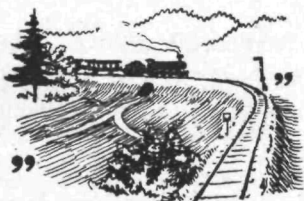

Zastavica v podobah.

Priobčil V. Jordan.

az

Maribar

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Ziga baron Cojz.

V nadaljevanju opisa Ljubljane omenjamo na str. 58. Žigo barona Cojza. Njegov oče Mihael Angelo Cojz je prišel iz Trsta v Ljubljano ter se poročil s Slovenko Ivano Kapusovo, ki je bila doma iz Kamne gorice. Žiga je bil rojen 1. 1747. v Trstu. Po končanih študijah se je stalno naselil v Ljubljani in vodil očetovo trgovino. Mnogo je potoval po Sloveniji, zlasti po

Gorenjskem, kjer je imel rudnike in fužine. Ko je bil star 42 leti, je popolnoma ohromel in od leta 1797. ni več prestopil hišnega praga. Vozil se je po stanovanju v stolu s kolesi, ki ga je sam izumil. Poleg tega, da je vodil očetovo trgovino, se je učil modroslovja, kemije in rudarske vede. Imel je krasno knjižnico, ki je prišla po njegovi smrti v ljubljansko licejsko knjižnico. Ta knjižnica je vir za vse, ki se za

nimajo za naše slovstvo. Pa tudi naš državni muzej hrani bogato zbirko iz pri-
 rodoslovja, ki je bila Cojzova last. V Coj-
 zovi hiši so se zbirali veljavni možje ta-
 kratne dobe; tako je bila njegova hiša
 središče prosvetnega in književnega živ-
 ljenja na Slovenskem. Cojz je bodril na-
 šega prvega pesnika Valentina Vodnika in
 našega prvega dramatika Antona Linhart-
 a. V njegovi hiši je deloval kot tajnik in
 knjižničar naš znameniti slovničar Jernej
 Kopitar. Cojz je podpiral znanost in umet-
 nost, sploh vse, kar je moglo koristiti in
 povzdigniti naš ugled pred svetom.

A. Potočnik.

Zima.

Z mrzlo, koščeno roko bije zima ob
 naša vrata. Blagor tistim, ki se ji izza
 gorke peči in z utešenimi želodčki lahko
 smejejo in ji strižejo korenček. A težko
 njemu, ki nima ne strehe ne kruha in ne
 obleke. Zanj prihajajo hudi časi. Vsem
 dobrim in blagim srcem nujno priporočamo,
 naj ne zabijo svojih siromašnih bratov in

sester, ampak naj jim stoje ob strani. Naš
 Gregorčič lepo vелеva:

Odpri srce, odpri roké,
 sirotam olajšuj gorjé!

Kar zmore vsak, to naj vsak stori. Vsaj
 ubogih ptičic se usmilite, ki jih morita
 mraz in glad. Kakšno drobtinico imaš
 doma, ki je ne zavrzi, ampak jo daj pti-
 čicam, da jim pomoreš iz dobre roke in
 dobrega srca!

Alkohol.

Sovražnik telesnega in duševnega zdravja
 — to je alkohol. Na milijone denarja iz-
 mečejo zanj, s tem pa uničijo na milijone
 zdravih ljudi. Neumljivo je to, kako člo-
 vek samega sebe ubija. Boj se alkohola
 kakor gadjega strupa!

Pametnice.

Delo je čast, lenoba je sramota.
 Čista dlan in čista vest sta človeku naj-
 lepša odlika.
 Iz oči v oči gleda poštenjak poštenjaku.

Rešitev zagonetnih kvadratov v 2. številu.

I.

K	R	A	S
R	U	D	A
A	D	A	M
S	A	M	O

II.

K	R	S	T
R	E	T	A
S	T	A	S
T	A	S	T

III.

K	R	I	Ž
R	I	B	A
I	B	A	R
Ž	A	R	A

IV.

K	O	S	T
O	S	L	A
S	L	O	N
T	A	N	K

Prav so jih rešili: Ivan Bolč, Dol. Logatec;
 Ivan Vrtni, Ruše; Silva Mikoličeva, Sodra-
 žica; Ička Lulikova, Ribnica; Mirko Peršič,
 Vrhnika; Metka Vugova, Grobelno; Zlata
 Macarolova, Gor. Pirniče; Gizela Dolens-
 čeva, Novo mesto; Uroš Ruprecht in Lida
 Cvetkova, Trebnje; Savo Šink, Škofja Loka;
 Majda Kurnikova, Velenje; Angela Koče-
 varjeva, Zalec; Nikolaj Kozak, Ljubljana;
 Bogdana Majerjeva, Rimske toplice; Man-
 fred Janič, Aleksej Vrečko, Erna Burger-
 jeva, Celje; Slavica Zavrlova in Ivan Vuga,
 Komenda; Ljudmila Kolmanova, Ljudmila
 Seničarjeva, Matilda Jagrova, Štefanija Ke-
 bluškova, Marica Praznikova, Ljudmila
 Šterbanova, Berta Brinarjeva, Hrastnik;
 Franja Lapornikova, Boris Dergan, Franc
 Dolšek, Laško. Med rešilce v 2. številu pride
 še Vera Pretnarjeva iz Novega mesta. —
 Ne popolnih rešitev nismo uvaževali. —

Žreb je določil najavljeno darilo Zlati Macarolovi v Gor. Pirničah. — Danes raz-
 pisujemo: G. Šilih, Nekoč je bilo jezero.

